

בש"פ 6781/15 - מדינת ישראל נגד אמל מחאמיד

בבית המשפט העליון

בש"פ 6781/15

לפני: כבוד השופט י' עמית

המבקשת: מדינת ישראל

נ ג ד

המשיב: אמל מחאמיד

בקשה שיטית להארכת מעצר מעבר לתשעה חודשים
לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה -
מעצרים), התשנ"ו-1996

תאריך הישיבה: ו' בחשון התשע"ו (19.10.2015)

בשם המבקשת: עו"ד ארז בן-ארויה

בשם המשיב: עו"ד מרדכי (יהונתן) עפרי

החלטה

בקשה שיטית להארכת מעצרו של המשיב לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים),
התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים), בתשעים ימים מיום 20.10.2015.

1. כנגד המשיב ואחר (להלן: מוחמד), הוגש ביום 23.1.2014 כתב אישום המייחס לו עבירות של קשירת קשר לפי

עמוד 1

סעיף 499 (א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק); רצח לפי סעיפים 300 (א)(2) + 29 לחוק; והחזקת ונשיאת נשק שלא כדין לפי סעיפים 144(א) + (ב) + 29 לחוק.

עובדות המקרה והשתלשלות העניינים פורטו בהחלטתו של השופט ס' ג'ובראן מיום 12.5.2014 בבש"פ 2976/14, במסגרתה דחה את ערר המשיב על מעצרו עד לתום ההליכים, וכן בהחלטת מיום 20.9.2015 בבש"פ 4744/15, המתייחסת לשותפו של המשיב למעשה הרצח הנטען (להלן: חאלד), ועל כן הדברים יתוארו להלן בתמצית.

על פי המתואר בכתב האישום, על רקע סכסוך פרטי בין חאלד לבין הזמר שפיק (כבהא) מסאלחה (להלן: המנוח), קשר המשיב קשר עם חאלד להמית את המנוח. בתאריך 23.10.2013, הסיע המשיב את חאלד על קטנוע בעקבות רכבו של המנוח, עקף אותו, וחאלד ירה לעברו מספר כדורים שגרמו למותו.

2. הליכי המעצר: בד בבד עם הגשת כתב האישום, הגישה המבקשת בקשה לעצור את המשיב עד לתום ההליכים. נטען כי העבירות המיוחסות למשיב מקימות חשש לביטחון הציבור ולשיבוש הליכי משפט. עוד נטען כי לא ניתן להסתפק בחלופת מעצר שעה שהנשק באמצעותו בוצע הרצח טרם אותר, ובהתחשב בכך שבעת ביצוע הרצח, המשיב ריצה עונש מאסר של שישה חודשים בעבודות שירות, בין היתר בעבירה של החזקת נשק שלא כדין. לאחר מספר דיונים ותסקיר שירות מבחן שנערך בעניינו של המשיב, הורה בית משפט קמא ביום 23.4.2014 על מעצרו עד לתום ההליכים. ערר על החלטה זו, נדחה בהחלטתו הנ"ל של השופט ס' ג'ובראן.

עד להארכה הנוכחית, מעצרו של המשיב הוארך מספר פעמים בהסכמה במסגרת סעיף 62 לחוק המעצרים (ראו החלטת השופט א' שהם מיום 6.10.2014 בבש"פ 6599/14; החלטת השופט צ' זילברטל מיום 23.2.2015 בבש"פ 224/15; החלטת השופט נ' סולברג מיום 19.4.2015 בבש"פ 2712/15; והחלטת השופטת ד' ברק-ארז מיום 11.5.2015 בבש"פ 3230/15).

3. ההליכים בתיק העיקרי: לאחר עיכובים שנגעו למעצרו עד תום ההליכים, ולצורך הסדרת ייצוגו של המשיב, התקיים דיון ההוכחות הראשונה ביום 28.5.2014. מאז ועד היום התקיימו 15 דיוני הוכחות, נשמעו 57 עדים, ופרשת התביעה צפויה להסתיים בדיון הקבוע ליום 20.10.2015.

יוער כי מוחמד, שותפו של העורר לכתב האישום, לגביו נטען כי סיפק לו ולחאלד את הקטנוע, שוחרר למעצר בית באיזוק אלקטרוני, בהיעדר עבר פלילי, ומאחר שחלקו בפרשה קטנה בהרבה מחלקם של האחרים. משפטו של חאלד מתנהל בנפרד ממשפטו של העורר, ובהחלטת הנ"ל מיום 20.9.2015 הוריתי על מעצרו של חאלד באיזוק אלקטרוני ובחלופת מעצר הדוקה מהנימוקים שפורטו באותה החלטה. זאת, בעיקר על רקע העיכובים בניהול ההליך, אי מסירת חומרי חקירה במועד והצפי להימשכות ההליכים, בהתחשב בכך שמועדים נוספים נקבעו רק החל מחודש מרץ 2016.

4. המבקשת טוענת כי המעשים המיוחסים למשיב ונסיבות ביצועם מלמדים על מסוכנותו הרבה, מסוכנות שלא נמוגה עם חלוף הזמן. המשיב נהג באופנוע באופן שאפשר לחאלד לירות במנוח ולהמית אותו, נמלט מהמקום עם חאלד, והחביא את הנשק. כל זאת על רקע סכסוך לא לו ועת ריצה עונש מאסר בעבודות שירות. עוד נטען כי לא הוצעה חלופת מעצר הולמת, ויש להניח כי המשפט קרוב לסימו.

5. על אף שהמשיב הוא בגדר מבצע בצוותא עם חאלד, חלקו של חאלד, כמי שמואשם בכך שירה במנוח, גדול יותר. לכך יש להוסיף כי המשיב שיתף פעולה בחקירתו, שחזר את האירוע והצביע על חאלד כמי שלחץ על ההדק. לאור זאת, לכאורה יש ממש בטרונייתו של המשיב כי שורת הצדק מחייבת שאף הוא ישוחרר לחלופת מעצר.

אלא שעניינו של המשיב שונה מזה של חאלד. אכן, חזקת החפות עומדת גם למשיב, אך מבחינה מהותית, המשיב מודה כי נהג בקטנוע, והמחלוקת בינו לבין המאשימה מתמקדת בשאלה אם בהריגה או ברצח עסקינן. רוצה לומר, כי בכל מקרה, צפויות למשיב שנות מאסר לא מעטות.

זאת ועוד. בעניינו של חאלד, נמתחה כבר בהארכת המעצר השנייה ביקורת חמורה על התנהלותם של גורמי התביעה נוכח מחדלם בהעברת חומרי חקירה, והמותב שדן בעניינו הודיע כי מועדים נוספים ייקבעו רק מחודש מרץ 2016 ואילך. לעומת זאת, משפטו של המשיב מתקדם בקצב משביע רצון, פרשת התביעה עומדת לפני סיום, כך שיש אופק לסיום המשפט.

6. סופו של דבר, כי על אף התחושה הלא נוחה הנובעת מחוסר האחידות בין המשיב לבין חאלד, אני נעתר לבקשה ומורה על הארכת מעצרו של המשיב בתשעים יום, החל מיום 20.10.2015 או עד למתן פסק דין בתפ"ח 46914-01-14 בבית המשפט המחוזי חיפה לפי המוקדם.

ניתן היום, ו' בחשון התשע"ו (19.10.2015).

ש ו פ ט